

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Formål

Lovforslaget går ud på at indskrænke den gældende ejendomsskattefritagelse for fredede ejendomme, således at denne fritagelse ikke skal omfatte fredede ejendomme, som tilhører det offentlige og visse lignende ejere.

I forhandlingsresultaterne af 13. juni 1995 mellem regeringen og hhv. Københavns og Frederiksberg Kommuner om de to kommuners økonomi i 1996 er der optaget et punkt om, at regeringen vil fremsætte et lovforslag med det nævnte indhold.

2. De gældende regler

I § 7 i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme (lovbekendtgørelse nr. 808 af 4. december 1990) opregnes visse grupper af ejendomme, som er undtaget fra den almindelige regel i lovens § 1 om pligten til at svare kommunal og amtskommunal grundskyld af faste ejendomme.

Ifølge lovens § 7, stk. 1, litra d, er en af de fritagne grupper: fredede ejendomme, hvorpå der er tinglyst en særlig bevaringsdeklaration i henhold til lovgivningen om bygningsfredning.

Fritagelse af en ejendom efter denne bestemmelse indebærer tillige, at ejendommen ikke vil være omfattet af reglerne om pligt til at svare dækningsafgift af offentlige ejendomme (lovens § 23) eller af reglerne om dækningsafgift af kontor-, forretnings- m.fl. ejendomme (lovens § 23 A).

Fritagelsesreglen blev indført ved lov nr. 281 af 10. juni 1981 med virkning fra og med skatteåret 1982.

3. Fortolkningen af fritagelsesreglen vedrørende fredede ejendomme

Ved den praktiske kommunale administration af reglen, der har relativt størst betydning for Københavns Kommune med de mange statsejendomme, er den blevet fortolket indskrænkende i forhold til ejendomme, der tilhører bl.a. staten.

Denne fortolkning hænger sammen med, at fritagelsen som nævnt er betinget af, at der på ejendom-

men »er tinglyst en særlig bevaringsdeklaration i henhold til lovgivningen om bygningsfredning.«

I bemærkningerne til bestemmelsen siges om denne deklaration »at hovedindholdet i en bevaringsdeklaration sædvanligvis er, at ejeren fraskriver sig adgangen til at kræve statsovertagelse af ejendommen, såfremt der gives afslag på en ansøgning om tilladelse til nedrivning af den fredede bygning« (standardbevaringsdeklarationen).

Denne bemærkning skal ses på baggrund af bygningsfredningslovens § 12, stk. 1, som hjemler en ejer af en fredet ejendom ret til, såfremt der nægtes tilladelse til nedrivning af den fredede bygning, da at forlange ejendommen overtaget af staten.

Men i henhold til bygningsfredningslovens § 13, stk. 2, gælder lovens § 12, stk. 1, ikke for fredede bygninger, der tilhører bl.a. staten.

Der er således ikke noget reelt indhold i standardbevaringsdeklarationen med hensyn til offentligt ejede bygninger, så længe de er i en offentlig myndigheds eje. På den baggrund har det været lagt til grund, at fritagelsesbestemmelsen ikke omfatter ejendomme, der tilhører de ejere, der er nævnt i § 13, stk. 2, i bygningsfredningsloven.

Spørgsmålet har af Københavns Kommune været forelagt Indenrigsministeriet, som i vejledende udtalelser har erklæret sig enig i denne fortolkning.

4. Østre Landsrets domme om spørgsmålet

Den nævnte fortolkning er imidlertid blevet underkendt ved to Østre Landsrets domme af 27. november 1992 med henvisning til, at der ikke i forarbejderne til fritagelsesbestemmelsen var grundlag for en sådan indskrænkende fortolkning, som Københavns Kommune havde anlagt.

Der var tale om sager, som var anlagt mod Københavns Kommune af henholdsvis Københavns Havnevæsen og Det Danske Kunstindustrimuseum.

5. Lovforslaget

Ejendomsskattefritagelsen for fredede ejendomme, der tilhører det offentlige og lignende ejere, forekommer dog ikke så velmotiveret som for ejendomme i privat eje. Ejendomsskattefritagelsen for fredede